

Majkl Kris Predzgar

NEČAKANÁ LÁSKA
ZAČIATOK VZŤAHU

Príbeh o vzniku lásky na pracovisku medzi kolegami Michaelou a Tomášom, pričom Miška je jeho nadriadenou. Ukazuje vývoj vzťahu od spoločného spoznania. Hlavná časť deja sa odohráva v hlavnom meste Slovenska Bratislave. Kniha nie je vhodná pre deti do 18 rokov, lebo obsahuje erotické časti. Akákoľvek podobnosť s realitou je čisto náhodná.

Majkl Kris Predzgar: Nečakaná láska
(2019/2020)
Kniha prvá: Začiatok vzťahu

Nečakaná láska: Začiatok vzťahu

Majkl Kris Predzgar

Publico

2020

prvé vydanie

ISBN 978-80-570-2431-6 pdf

ISBN 978-80-570-2432-3 epub

ISBN 978-80-570-2433-0 mobi

*„Láska nie je to, keď kúpiš žene ružu na narodeniny;
láska je to, keď kúpiš ružu len tak, pretože si išiel okolo
kvetinárstva a spomenul si si na ňu“*

Predzgar

Prvá kapitola: Deň príchodu

Začal ďalší normálny deň, ktorý Tomáš začne v skorých ranných hodinách v práci. Ako pri každej rannej smene, Tomáš vstával už o 04:00. Prezliekol sa, umyl si zuby, skontroloval, či má všetky veci potrebné do roboty. Pár minút po štvrtej hodine si teda zobral kľúče, odomkol dvere, vyšiel z bytu a zamkol. Zapol si iPod, kde skoro každé ráno počúval Kabát – album Suma Sumárum. Výt'ahom sa dostal na prízemie, vyšiel z paneláku a pomaly sa presúval k zástavke električiek Pri Kríži. Tu väčšinou nejakú tú chvíľočku čakal, kým prvá električka číslo 4 pôjde z zástavky Pri Kríži v Dúbravke na Zlaté Piesky. Netrvalo však dlho, prvá električka dnešného dňa prišla, Tomáš nastúpil a viezol sa až na zástavku Ingridská v Karlovej Vsi. Na zástavke vystúpil a prešiel k vchodu do budovy.

Nákupné stredisko INDRIG, v ktorom sa na prízemí nachádzala predajňa Kalder, sa nachádzalo na ulici Karloveská, kúsok od zástavky Ingridská. Toto nákupné stredisko pozostávalo z viacerých poschodí:

Prízemie: obchod Kalder, trafika, kaviareň, lekáreň, WC,

Prvé poschodie: banky, mobilný operátori, podniky s občerstvením

Druhé poschodie: nábytok,

Tretie poschodie: Fitnes, Kino,

Kalder – Pondelok až Nedeľa 07:00 – 21:00

Nákupné stredisko Ingrid - Pondelok až Nedeľa 08:00 – 20:00

Vlastníkom obchodného strediska boli českí majitelia, ktorý už stihli vybudovať podobné nákupné stredisko v českých mestách Praha, Brno, Ostrava. Na Slovensku to bola zatiaľ len Bratislava, pričom sa behom nasledujúcich mesiacov mali realizovať dva projekty: mestá Banská Bystrica a Košice. Nákupné stredisko Ingrid malo na prízemí obchod Kalder, kde bolo aj INFO kútik. Kalder bola švajčiarska spoločnosť, ktorá behom posledných rokov začínala obsadzovať popredné miesta na slovenskom potravinovom trhu. Presne oproti Kalderu sa nachádzala lekáreň spoločne z trafikou. Za nimi nasledovala krásna kaviareň, WC a pri úplnom konci sa nachádzali posuvné schody na poschodia v spolupráci s dvomi výt'ahmi. Na prvom poschodí vládlo množstvo bánk, ktoré sa tu od vzniku stihli usídlit'. Nachádzali sa tu ďalej mobilný operátori, pričom zvyšok poschodia obsadili stravovacie zariadenia.

Samozrejme že Tomáš bol prvý pri predajni. Musel teda čakať, kým príde niekto z tých vyššie postavených, kto má čip, s ktorým sa dá otvoriť vchod do obchodného strediska. Kolegovia sa samozrejme začali postupne zbíhať. Prišla vedúca dnešnej smeny Klaudia, všetci vošli do predajne a zamierili okolo INFO smerom do zázemia a šatní. Tomáš sa prezliekol, zobral iPod a zamieril cez predajňu okolo zeleniny na pekáreň, kde mal byť dnešnú smenu. Okamžite zapol pece, vytiahol nachystané skrine z mraziaku a začal pripravovať pekáreň na prvé ranné návaly zákazníkov. Keďže Tomáš bol na pekárni ten šikovnejší, išlo mu to veľmi dobre. Zamestnanci sa ani nenazdali a už bolo 6:45. Viacerí si teraz rýchlo utekali po pokladne do trezoru. Za chvíľku sa totiž otvárala predajňa Kalder. Tomáš medzi prvými na kase kupoval pitie a energetický nápoj TIGER s mangovou príchuťou. Z mraziaku si vytiahol ďalší potrebný tovar na pečenie, zapol si iPod, ktorý položil na vrchnú policičku a pokračoval v práci. Kolegovia si už zvykli, že keď je na pekárni Tomáš, pravidelne tu hrá česká rocková kapela Kabát. Minúty dnešnej smeny teda pomaličky plynuli. Najzaujímavejšia vec dňa sa stala okolo 10:00. Tomáš momentálne stále piekol. V tom zrazu tresk. Všetky svetlá na predajni zhasli, pece sa vypli. Všade tma ako v rohu. Iba hudba stále hrala, pričom, keď nastalo ticho, zdalo sa, že je až moc nahlas. Tomáš vypol iPod, ktorý stále ďalej hral. V duchu si riadne zahrešil. Vyšiel z pekárne von. Bolo okamžite jasné, že na predajni nie je prúd. Kolegyne už vraveli zákazníkom, aby rýchlo ukončili svoje nákupy, lebo máme vlastné zdroje energie na pol hodiny. Predajňa Kalder filiálka Karloveská sa teda neplánovane vyprázdňovala. Tomáš logicky nemohol na pekárni pokračovať s ničím, keďže v peci mal rozpečený tovar. Oproti pekárni bol spravený ostrovček

s najrôznejšími druhmi orechov. Bola pri ňom teraz aj mixka na vyloženie. Mixka predstavuje paletu tovaru, ktorý je skoro vždy pomiešaný z väčšiny uličiek predajne, či už ide o alkohol, cestoviny, koreniny, sladkosti a podobne. Tomáš teda začal pomaly brať veci z tejto palety a vykladal ich do tejto uličky, ktorá sa tiahla od vchodu do predajne okolo zeleniny až k pekárni a ešte aj z druhej strany okolo ovocia. Po cca 20 minútach naskočil prúd. Neotvorilo sa však, pretože bol problém s pokladňami. Ani jedna z nich nešla. Pár minút potom, ako naskočil prúd sa stala tá najzaujímavejšia vec pre Tomáša v dnešný deň. V jednotke uličke bola ešte jedna paleta zaparkovaná pri sladkostiach oproti ovociu. Tú prišli vykladať nové zamestnankyne, ktoré sa ešte len zaúčali. Boli na našej filiálke prvé dni. Tomáša hneď zaujali dve ženy. Prvá bola takej strednej výšky, čiernovlasá, na prvý pohľad vyzerala moc sympaticky. Nebolo na nej nič, čím by nejako extrémne vynikala, ale Tomáš si pri prvom pohľade povedal, že je nádherná, niečo ako princezná. Táto slečna je Michaela, skrátene a aj krajšie Miška. Druhá osoba, ktorá s Miškou vykladala bola trochu silnejšej postavy, vlasy taký špinavý blond, taktiež sympaticky pôsobila. Táto žena je Petra. Keďže Miška a Petra spolu nastupovali, je samozrejmé, že si rozumeli a skamarátili sa. Miška má 27, čo jej nikto netipoval, max tak 25 a aj to sa niektorým už zdalo moc. Petra na obrovské prekvapenie veľa zamestnancov 36, pričom poznamenala že má 13 ročnú dcéru. Takže táto chvíľka bola dnes tá naj. Nikto nevedel, aká dôležitá sa ukáže v budúcnosti.

Druhá kapitola: Zoznámenie

Tomáš bol opäť na pekárni. Chystal skrine na pečenie, mal pusteny Kabát a tak po tichšie si aj spieval jednotlivé pesničky. Akurát teraz prišla jedna jeho veľmi obľúbená, ktorá má názov Malá dáma. Do pekárne zrazu niekto vošiel. Tomáš sa hneď otočil a prestal spievať. Bola to nová kolegyňa Miška.

„Ahoj“, pozdravila Miška kolegu.

„Ahoj. Hm Miška že“, odvetil Tomáš, pričom prvé čo mu prešlo v mysli bolo: „Tá vyzerá nádherne.“ Mala na sebe samozrejme pracovné oblečenie. Zaujať na nej mohol napríklad účes, mala riadne dlhé vlasy, ktoré mala momentálne zopnuté do tvaru chvosta.

„Hej. Ty si Tomáš že? Doniesla som nejaké mrazené, ktoré sa nezmestilo“, pokračovala Miška.

„Áno Tomáš. Ukáž, pozrieme to spolu a hlavne kde to dáme v sklade. Bola si sem vyhnaná kolegami že?“, odvetil s úsmevom Tomáš a spoločne popozerali, čo ostalo v tikáči (takom zariadení, kde sa pripravovalo mrazené, chladené a hlavne mäso), ktorí Miška doviezla.

„Dá sa to aj tak povedať“, odvetila Miška trochu s úsmevom.

„Ako sa vraví, niekto musí“, naznačil Tomáš a stále nespúšťal oči z kolegyne Mišky. Spoločne poukladali mrazené, ktoré bolo navyše objednané na prázdnejšiu paletu, kde sa už nejaké to mrazené aj nachádzalo.

Deň na to, keď mal Tomáš ako zase raz pekára, mal zaúčať kolegyňu Petru, ktorá chcela moc robiť na pekárni, keďže už mala takúto funkciu odslúženú v konkurenčnej firme. Hneď ráno Tomáš prišiel na pekára, pozapínal pece, povyberal skrine a chystal čo potreboval. Prišla Petra. Zoznámili sa, Tomáš jej trochu poukazoval, čo bolo potrebné aby vedela, i keď ona už robila na pekárni v inej firme. Potom sa Petra pustila do baleného pečiva, ktoré prišlo na samotnej palete. Ale ako to už býva zvykom, zo zaúčania potom nič nebolo, lebo Petre dali kasu 7 a musela často sedieť na pokladni a blokovať. Tieto dva dni však Tomáš spoznal dve skvelé osoby, ktoré sa len tak ľahko nenájdu.

Tretia kapitola: Zmena

Už po prvých dňoch od spoločného zoznámenia sa, Tomáš požiadal na FB Petru o priateľstvo. Vedel, že je to skvelá osoba, ale takisto mal na pamäti, že je zadaná a má 13 ročnú dcéru. Čo sa týka Mišky, tu Tomáš taký iniciatívny zo začiatku nebol. No prišiel bláznivý mesiac apríl. A niečo sa stalo. Tomáš to sám poriadne nedokázal vysvetliť. Jeho kolegyňa Miška sa mu strašne začala páčiť. Po určitom čase si priznal, že je do nej riadne zaľúbený. Ako sa hovorilo, po nej ide celá firiálka, každý jeden chlap. Čo je na tom pravdy nikto nevie. Dokonca nemenovaná kolegyňa sa Mišky spýtala, či nie je lesba. Tomáš z nej nevedel niekedy oči odtrhnúť. Vždy keď sa nejako dalo, chodil jej pomáhať. Najviac mohol, keď mala Miška chladené a on pekárňu a keďže si vedel rýchlo a riadne napiecť, mohol si potom dovoliť pomáhať inde. Veľmi rád sa rozprával s Miškou, či už o pracovných alebo súkromných veciach. Takisto aj pri vykladaní mixiek vedel byť veľmi nápomocný.

Štvrtá kapitola: Posun dopredu

Prišiel deň, keď si zaľúbený Tomáš konečne povedal, že naberie odvahu. Doma na notebooku si našiel slečnu Michaelu Čamzedovú na FB, a klikol na požiadať o priateľstvo. A čakal na odpoveď. Samozrejme Miška žiadosť prijala a začali si písať. Ďalší deň mal Tomáš voľno, Miška zase raz poobednú smenu. Tomáš si povedal, že dnes to urobí a posunie sa dopredu. Okolo 19 sa vybral z bytu na zastávku Pri Kríži, spojom 123 k obchodnému stredisku Borry Moll. Tu zabľúdl do kvetinárstva, kde kúpil krásnu červenú ružu. Rozmýšľal, ako nechať nejaký odkaz pre obdarovanú slečnu. Na pohľadnicu, ktorú mal z papiernictva preto napísal: „Pre Mišku a svoj mobil.“ Na sedačke si odfoťil svoj darček pre Mišku do nového telefónu. Z Borrov sa vybral naspäť na zastávku Pri Kríži a spojom 4 na Ingridskú. Z električky číslo 4 vystúpil okolo 20:30 a začal svoju pozorovaciu misiu. Keďže Miška už nejaký ten deň pracovala v Kalderi, Tomáš vedel, že chodí do práce autom, šedá ŠKODA OCTAVIA. Na parkovisku bolo veľmi veľa áut, keďže nasledujúci deň bol štátny sviatok a na Slovenku boli obchody pozatvárané. Ale hneď si všimol to dôležité auto, ktoré bolo Miškine. Minúty plynuli a Tomáš vyčkával. Samozrejme s pustenou muzikou cez iPod. Bolo už niečo po 21, firiálka Kalder Karloveská už bola zatvorená. Tomáš pozeral okolo, či je tu veľa ľudí. Rozhodol sa, že ide na to. Okľukou sa pobral k autu, položil naň zabalenú ružu z odkazom a odišiel sa schovať. A teraz bolo potrebné čakať. Tomi myslel len na jedno. Chcel vidieť, ako Miška zareaguje, keď uvidí na aute položenú ružu. Minúty neúprosne plynuli. Tomáš si všimol, že nejaký zamestnanci končia. Stál na zastávke, odkiaľ bol perfektný výhľad na parkovisko. Miška vyšla z Kalderu. Zdalo sa, že od niekoho dostala avízo, že má niečo položené na aute. Pomaly išla smerom k autu. Tomáš pozeral a počúval skladbu Burlaci. Vtom prišla ako na potvoru električka do Dúbravky a následne aj tá čo smerovala do mesta. Tomáš teda reakciu nevidel. Zbadal len potom, ako Miška odchádzala s autom domov. Ale Tomáš bol samozrejme moc šťastný. Keďže končili aj niektorí zamestnanci, ktorí sú z Dúbravky, Tomáš rýchlo prešiel na ďalšiu zastávku a prvou električkou išiel domov. A dneškom to začalo. Tomáš sa začal meniť k lepšiemu. Viditeľná zmena v jeho živote. Nikoho neprekvapí, že jedna osoba o tomto všetkom vedela a bola to Petra, ktorej sa Tomáš zdôveril, keďže si rozumeli.

Tomáš a Miška si písali SMS, i keď Miška samozrejme netušila, od koho tá ruža, čo nedávno dostala, je. Písali si aj na FB a Tomáš si veľa písal aj s Petrou. Prišla ranná smena, keď bola Miška a Tomáš spolu na smene. Keď skončili, Tomáš si kúpil nejaké nealko pivo a pred obchodným strediskom čakal. Miška vyšla a poberala sa smerom k svojmu autu. Tomáš k nej rýchlo prišiel.

„Miška. Môžeš na chvíľočku“, opýtal sa Tomáš.

„Áno Tomi?“, odvetila Miška.

„Miška chcem ti niečo povedať. Vieš tá ruža čo si dostala, mala položenú na aute, bola odo mňa“, povedal Tomáš, pričom bolo vidno, že to chce mať za sebou. Je to pochopiteľné a asi každý muž by v jeho situácii bol trochu nervóznejší.

„Ďakujem Tomi“, odpovedala Miška, pričom neskrývala prekvapenie. Tomáš aj Miška sa pobrali po svojom. Tomáš ešte pri nákupnom stredisku INGRID, Miška k autu. Keď bola pri automate, ktorý púšťa autá preč z parkoviska, pozrela smerom na Tomáša a zakývala mu. Tomáš to opätovoľ.

Piata kapitola: Deň v práci?

Tomáš dorazil samozrejme ako vždy prvý z všetkých zamestnancov dnešnej rannej smeny pred nákupné stredisko INGRID. Počúval cez ipod Kabát, keď vtom zbadal šedé auto ako ide smerom k parkovisku, ktoré sa tu nachádzalo. Samozrejme, že hneď vedel, že je to Miška. Zaparkovala na prázdnom parkovisku, vystúpila a pobrala sa k Tomášovi.

„Ahoj Miška, nejakú zavčasu si tu“, povedal Tomáš.

„Ahoj Tomi. Mám ťahať palety, čo doviezol kamión a trezor by som asi mala mať“, odvetila Miška, odkodovala nákupné stredisko a spoločne vošli do priestorov predajne. Obaja sa v šatni prezliekli. Tomáš sa načípoval, chvíľku po ňom išla Miška do kancelárie. Tomáš pokračoval do pekárne. Začal pripravovať všetko, aby pekárne mohla privítať ranný štvrtkový nával zákazníkov. O to horšie však bolo, že štvrtok je pre nás akčný deň. Preto len piekol a piekol. Keď sa dalo vykladal balené pečivo a pozeral, ako Miška ťahá palety z kamiónu, ktorý prišiel v noci a nechal palety na konci ich skladu. Vyzerala úžasne, že na spanie. Keď sa napečené ochladilo, vykladal Tomáš aj to. Vonku mal jednu skriňu a videl, ako Miška vykladá od pekára rožky. Aj keď nebola najnižšia, nešlo jej to až tak dobre, pretože to chcelo nejakú vysokú osobu. Behom pár minút prišiel ku nej.

„Miška pomôžem ti s tým“, povedal Tomáš a začal debničky s rožkami vysýpať do miesta pre rožky. Keď posúval prázdne debničky, nechtiac sa dotkol rukou Miškinho zadku, ktorá vykladala chleba. No ona nič na to.

„Ďakujem Tomi za pomoc“, odvetila Miška, keď Tomáš naložil na paletu posledné debničky.

„Keď by si potrebovala s niečím pomôcť, kľudne príď za mnou a povedz mi Miška“, odvetil jej Tomáš, vrátil sa na pekárne a pokračoval si vo svojej práci. Otvorila sa predajňa Kalder. Tomáš si to namieril do kancelárie. Opatrne zaklopal na dvere. Bola tu len Miška a ešte pre niekoho momentálne chystala kasu. Opäť z nej nevedel oči spustiť. Zbadala Tomáša, ktorý videl, ako si vypla slúchadlo, aby ju nebolo počuť.

„Čo by si potreboval Tomi?“, opýtala sa Miška.

„Keďže šplháš hore na asistentku, teoreticky by si mala vedieť pomôcť. Schému pečenia, podľa ktorej pečieme, potrebujem“, povedal Tomáš a s úsmevom pozeral na Mišku, ktorá sa pri slovách šplháš hore riadne usmiala.

„Ty mi nejakú moc veríš Tomi. Počkaj sekundu“, naznačila Miška, niečo pozrela cez počítač, pár krát buchla po tlačiarňu, lebo sa jej nechcelo tlačiť a po pár sekundách vyšli papiere schémy pečenia.

„A ešte jedna vec. Ale to ti bude musieť asi Klaudia poradiť. Papiere na teploty a kde zapisujeme upratovanie pekárne a mraziaku, keďže dnes máme prvého“, opatrne vysvetlil Tomáš a ukázal Miške papiere, čo by potreboval, len z minulého mesiaca. V tom zaklopal niekto na dvere. Tomáš otvoril a vošla Andrea, ktorá prišla evidentne po kasu. Tomáš si zobral schému pečenia, poďakoval Miške a išiel do pekárne, pričom po ceste myslel len na to, ako pozeral v kancelárii na Mišku, ktorá ho evidentne moc priťahovala. Vypekal ako sa len dalo, keďže bol akčný deň. Samozrejme zapnutý Kabát pri tom nesmel chýbať, keďže ako Tomáš vravel, pri pustenej hudbe sa mu oveľa lepšie na pekárni pracuje. Zrazu vošla Miška.

„Tomi ukáž mi tie papiere, ktoré si chcel ešte ráno odo mňa“, povedala Miška, ktorá videla, že Tomáš je v svojom živle. Už si zvykla, že na pekárni Tomi potrebuje svoju hudbu a potom letí ako raketa. Malo to svoje výhody, lebo keď mal krásne napečené, že by ani krajský manažér nenadával, keby prišiel na kontrolu a samozrejme ďalšia výhoda je v tom, že mohol pomáhať ostatným, aby mohli aj v rozumnom čase domov. Ako často hovoril, on sa nevedel na svojej smene nudiť. Podal jej staré papiere, ktoré treba vytlačiť nové. Miška hneď odišla. Netrvalo ani pol hodinku a došla opäť. Mala presne tie papiere, ktoré potreboval. Moc ho to potešilo.

„Tomáško? Išiel by si mi potom pomôcť s paletami, čo potrebujeme vyložiť?“, opýtala sa Miška a pozrela na Tomáša s svojím krásnym pohľadom, ktorému sa nedalo odolať. Vedel, že Miška myslela palety nejakého tovaru, hlavne vody, pívá, mlieko, ktoré väčšinou mala na vrchu ešte nejaký ten tovar na vyloženie. Tomáš vedel, že Miška má na starosti rannú smenu a samozrejme chcel byť nápomocný ako sa len dá.

„Jasné Miška. Len si dorobím a prídem“, odvetil Tomáš a pozeral ako Miška odchádza z pekárne. Dopiekol si, čo momentálne potreboval a išiel k skladu, kde stretol Mišku.

„Už som tu. S čím začnem“, opýtal sa Tomáš.

„Vyberiem ti zo skladu. Zatiaľ túto pol paletku s džúsom môžeš. A naše modré mlieko“, nakázala kolegovi Miška. Mlieko nebolo problém, keďže tam bolo úplne voľné miesto. Polovicu palety džúsov musel Tomáš vyskladať na vrch, lebo ich bolo veľa. Znovu išiel do skladu. Miška mu ukázala obrovskú paletu s pivami.

„To je ako pre teba. Taká že chlpská paleta“, odvetila s úsmevom Miška. Na vrchu bolo nejaké pivo z akcie. Staropramen išiel na svoje pôvodné miesto. Tomáš musel ale všetko prekladať, lebo naspodku bol Urpiner. Pri tejto palety sa riadne narobil, ale keďže mu to dala urobiť Miška, bral to v pohode. Tomáš aj trochu chcel, aby videla, že je pracovitý. Predsa len chcel na ňu nejakú zapôsobiť. Po pivovej palety nevidel nikde Mišku a išiel do skladu s tým, čo mu ostalo. Vytiahol celú paletu plzenského piva Gambrinius, ktorá bola asi evidentne do novej akcie. Tu bol ale problém. Na vrchu palety boli totiž oleje. Krabica mala 35 kusov oleja po 1 liter. Tomáš dal jednu dole, ale akonáhle pocítil v rukách tú plnú záťaž, krabica išla k zemi. Tomáš sa oprel o paletu. Pozeral sa, či si nejakou neublížil na ruku. Miška ho zbadala a išla k nemu.

„Stalo sa niečo Tomi?“, opýtala sa opatrne Miška.

„Miška toto nedám dole. Je tam 35 olejov. Toto ani ja neudržím a to ja som dosť silný. A ak sa nemýlim, som na ranke jediný chlap“, vysvetľoval Tomáš. Spoločne pozerali na zvyšné tri krabice na vrchu palety, ktoré boli cca vo výške Tomášovej hlavy a potrebovali ich dať na normálne miesto k olejom.

„Preskladáme ich po jednom“, povedali zrazu spoločne Miška s Tomášom a rozosmiali sa, keďže to naraz povedali. Tomáš vyliezol na elektrický paletový vozík a podával Miške oleje. Kolegovia ich videli a evidentne z toho mali zábavu, že robili takto spolu. Oleje sa dokončili, Tomáš zaparkoval paletu piva, následne v sklade zbadal, že prišlo poobedné pečivo od pekára a tak ho išiel vyložiť. Miška vytiahla pred sklad paletu s rôznym tovarom, ktorá mala riadne cez dva metre. Bola na elektrike a skladala vrch. Tomáš sa pri nej zastavil a pomohol jej dať pár krabic dole.

„Ty robíš túto paletu?“, opýtala sa Klaudia.

„Nie. Čakám, kým sa v sklade urobí balík v lise, lebo tam mám odkartónovačku a ešte pečiem“, hovoril Tomáš. Klaudia mu ukázala jednu voľnú. Tomáš si ju zobral.

„Tak som ti ho vyhnala odtiaľto“, povedala Klaudia Miške.

„Klaudia žiarliš? Že pomáham Miške a tebe nie?“, odvetil Tomáš, ktorý to samozrejme počul, čo Klaudia povedala, riadne sa rozosmial, pričom pokračoval do pekárne. Miška s kolegynami teraz o niečom debatovali. Evidentne aj o Tomášovi.

„Tomi je moc zaujímavý typ muža“, naznačila ako prvá Andrea.

„To teda hej. Milý, pozorný, vždy keď treba pomôcť tak pomáha, dokonca veľa krát mu ani netreba povedať a ide sám od seba“, komentovala Daniela, ktorá tu ešte nebola moc dlho na filiálke zamestnaná, ale už si na Tomáša dokázala urobiť svoj názor. Vo firme ale robila dlhšie ako on, lebo na filiálku Karloveská prišla z petržalskej prevádzky Vyšehradská.

„Ty čo na neho vravíš Miška?“, opýtala sa Andrea kolegyne.

„Tomi? Hm je to taký, že moc zaujímavý typ. V určitých vlastnostiach vyzerá byť, ako taký typ správneho muža, i keď každý mi tvrdí, že taký už vymreli“, hovorila Miška do slúchadla.

„Hodila by sa mu nejaká partnerka. Musíme nejakú nezadanú slobodnú nájsť pre neho. Moc by si to zaslúžil“, povedala následne Andrea.

„Nájdi tu na našej filiálke nejakú nezadanú zamestnankyňu“, napadlo Daniele, pričom každému jednému napadla Miška.

„Veď tuto Miška je nezadaná“, ozvala sa ako strela Andrea.

„Ja a Tomáš? To by sa mi zdala taká čudná kombinácia, i keď mne by sa taký typ aj celkom páčil. No ktovie aký je to muž v súkromí“, odvetila si poslednú vetu skôr pre seba Miška.

„Mne sa ale zdalo, že ty po ňom fakt nejako tajne pokukuješ“, pridala sa opäť do rozhovoru Daniela.

„Teraz si ktorú z nás myslela?“, nechápala Andrea, ktorá bola jeho kamarátkou.

„Veď samozrejme našu nezadanú slečnu Mišku“, naznačila trošku s smiechom Daniela.

„No je to tu Miška vyjadri sa“, vravela Andrea, lebo Miška sa nejako odmlčala.

„Ale ono to vyzerá, že aj on tu po nejakej kolegyňi moc hádže očkami“, ozvala sa namiesto Mišky Daniela.

„A čo keď sa mi ako muž páči. Hm možno vzťah a budeme ešte aj manželia“, vykĺzlo Miške z úst, ktorá si neskoro uvedomila, že mala stále zapnuté slúchadlo.

„Ideme mu to povedať! Toto musí vedieť, že nejaká žena tu má o neho záujem!“, hovorili do slúchadla ihneď viacerí.

„Prosím Vás prestaňte“, naznačila im Miška, ktorá sa teraz červenala ako rak. Nikto za Tomášom nakoniec nešiel a poslúchli tým Mišku. Na pekárni Tomáš počkal na poobednú, podobňal balené pečivo, v akčnej osi zase povykľadal rôzne akciové pizze Ristorante, ktoré sa veľmi dobre predávali a potom zamieril k alkoholu, kde videl, že Andrea vykladala poslednú dnešnú paletu. Postupne sem prišlo veľa ďalších, aj Miška nechýbala. Všetci z rannej smeny sa už tešili domov. Tomáš ju zase moc sledoval. Paleta sa vyložila a Tomáš ju išiel dať do skladu, Miška z predajne ešte jednu paletu zobrala, ktorú nejaký múdry kolega zabudol stiahnuť do skladu. Tomáš preložil alkohol do abatzu, čo bolo miesto v sklade, kde sa odkladal tovar, ktorý sa nezместil na predajnú plochu. Miška s paletu zastavila kúsok ďalej. Tomáš jej podával tovar a ona ho pekne ukladala na paletu, kde bol ďalší alkohol. Tomáš palety odložil úplne dozadu, obaja sa išli odčipovať a radostne utekať domov. Pred nákupným strediskom boli Klaudia a Andrea.

„Kde máš drahú?“, opýtala sa Klaudia hneď, ako sa Tomáš pri nich zastavil.

„Akú drahú? Ak vieš meno mojej drahej, rád by som ho vedel aj ja, keďže by som si moc rád našiel partnerku“, nechápavo pozrel na Klaudiu Tomáš.

„Šak Mišku“, povedala a pozerala s úškrnom na neho.

„A čo ja s Mišku mám?“, oponoval Tomáš, i keď dobre vedel.

„A ako bolo vzadu? Užili ste si tú chvíľku sami dvaja?“, nedala sa Klaudia, pričom Tomáš už krútil hlavu, že je fakt blbá. Miška pomaly vychádzala z predajne. Mala kraťasy, tričko od skupiny, ktorej bola dávnejšie členom a ešte jej bolo aj vidno pupok. Vyzerala, že fakt na spanie. Klaudia si všimla, že Tomáš pozerá nejako častejšie na Mišku.

„Nekukaj toľko po nej“, povedala Tomášovi so smiechom. Miška občas pozrela na Tomáša. Klaudia sa pýtala, kto je aké znamenie. Tomáš baran - apríl, Miška panna – september, pričom sa Klaudia Tomáša opýtala, či vie, kedy má Miška narodeniny. Všetci sa nakoniec pekne pobrali svojim smerom, aby si po dnešnej smene oddýchli. Doma si Tomáš písal s kolegyňou,

ktorú si nedávno pridala medzi priateľov. Volala sa Nikoleta, mala rada keď ju volali Nika. Mala havranie čierne vlasy, výškovo približne ako Tomáš, mladšia od Mišky. Strašne sympatická osoba, ktorá pomohla vždy, keď bolo treba. Nebola pôvodom z Bratislavy, ale z Trenčianskeho kraja, mesto Dubnica nad Váhom, ktoré Tomáš celkom dobre poznal, keďže jeho rodná Považská Bystrica sa nachádza neďaleko. Až neskôr sa dozvedel, že pôvodom je Nika z Oravy, Trstená. Spoločne si písali, ako dobre bolo dnešný deň v práci.

„Miška spomenula, že budete manželia“, vyšlo počas písania z Niky.

„Čože?“, opýtal sa Tomáš, ktorý nechápal, ako Miška mohla niečo takéto povedať. Nika mu naznačila, že toto je skúška, či udrží tajomstvo. Vysvetlila mu, že Miška to medzi rečou povedala, že všetci chceli ísť hneď za ním, aby mu to povedali, ale ona poprosila, aby nešli.

Šiesta kapitola: Prvé rande?

Na druhý deň bol Tomáš znovu ráno na pekárni, Miška opäť trezor, pričom ráno ťahala kamión. Tomáš už pomaly vykladal napečené skrine. Miška vošla za ním do pekárne.

„Tomáško môžem ťa poprosiť?“, opýtala sa Miška.

„Áno Miška, s čím pomôžem?“, zaujímalo ihneď Tomáša.

„Vyložiť pekára ako včera. Hlavne rožky“, vysvetľovala Miška a videla, že Tomáš hneď išiel. Spoločne vyložili dovezené pečivo, Miška opäť poďakovala za pomoc a bežkala porozdávať kasy. Čas plynul riadne rýchlo. Bolo už niečo po jedenástej, keď došiel kamión, ktorý zas čo to doviezol na ich filiálku. Miška zrazu prišla do pekárne.

„Tomi, potrebujem niečo od teba“, naznačila opatrne Miška.

„Čo treba Miška?“, opýtal sa Tomáš a pozeral na tú krásnu ženu, ktorá tu teraz stála pred ním.

„Volali ma na kasu, ale prišiel kamión zo Senca. Nemá ho kto iný prebrať. Rišo musel ísť do Petržalky pre pásy do kasy, ktoré zabudli naši objednať. A pred kasami sa nám nahrnulo celkom dosť zákazníkov. Vedel by si si sadnúť zatiaľ na moju kasu. Sedím na 9“, vravela Miška a dúfala v kladný výsledok.

„Samozrejme Miška. Idem do kasy a ty bežkaj prebrať kamión“, odvetil Tomáš a videl, ako sa Miška potešila. Tomáš teda blokoval na Miškinej kase. Uvidel, ako kamión odchádza, čo znamenalo, že je všetko čo doviezol už v sklade u nás. Miška prišla k Tomášovi hneď po prebratí kamiónu.

„Miška, ak si ešte potrebuješ niečo porobiť, kľudne choď. Zatiaľ môžem sedieť na kase. Napečeného máme momentálne dosť“, naznačil Tomáš, Miška na neho usmiata pozrela a rýchlo bežkala do kancelárie. Bolo vidno, že nemala rada, keď nestíhala svoju robotu a už to že poprosila druhého o pomoc pre ňu muselo byť náročné, lebo bolo vidno, že je dosť samostatná. Keď to ale bolo potrebné, evidentne vedela za kým treba ísť. Porobila si, čo bolo ešte treba a potom prišla na kasu aby vymenila Tomáša.

„Si poklad Tomi“, povedala Miška, Tomáš sa na ňu krásne usmial a pobral sa na pekárne. Mal strašne rád, keď ho niekto pochválil, samozrejme od ženy pochvalu bral dvojnásobne, ale pri Mišky to bolo aj desaťnásobne. Pomaly ale isto začala chodiť poobedná smena. Tomáš z pekárne vytiahol mrazené a dokladal akciu, pričom videl pri akčnej osi chladeného Mišku, ako tam dáva nejaké cenovky, ktoré objednali a už prišli. Opatrne prišiel k nej.

„Miška môžem sa niečo spýtať?“, začal strašne opatrne Tomáš.

„Tomi, čo potrebuješ?“, zaujímalo Mišku, ktorá sa otočila a pozerala na neho.

„No nepotrebujem nič, len by som sa chcel opýtať, či by si so mnou nešla von na kofolu po smene“, vyšlo z Tomášových úst. Miška pozrela na Tomáša a premerala si ho pohľadom.

„Ty a ja? Spolu na kofolu? Hm no dnes by som mohla, keďže si mi teraz tak moc pomáhal“, odvetila Miška, pričom videla, že Tomáš sa rozžiaril ako slniečko.

„Ďakujem. Počkáme sa pred Kalderom“, odvetil Tomáš a bežkal dokladať ďalej mrazené. Miška na neho chvíľku pozerala. „Hm i keď nechcem riešiť žiaden vzťah, musím uznať, že ten Tomáš je moc zaujímavý muž“, prebehlo Miške v mysli, no rýchlo sa otočila a pokračovala v roznášaní cenoviek. Po smene sa teda pred nákupným strediskom stretli Miška s Tomášom.

„Kam si pôjdeme sadnúť na kofolu?“, opýtala sa Miška a pozerala na Tomáša.

„No keďže ty si odtiaľto, teda lepšie povedané z tejto mestskej časti, tak asi najlepšie budeš vedieť, kde by sme si mohli sadnúť“, naznačil Tomáš, pričom videl, ako sa Miška na tom, čo povedal, zasmiala. Mohli by si teoreticky ísť sadnúť aj do kaviarne v nákupnom stredisku IN-GRID. Tu by ale riskovali, že by ich tu nejakí kolegovia aj uvideli.

„Dobre. Viem o jednom dobrom mieste“, odvetila Miška a spolu sa pobrali k zástavke električiek. Odviezli sa z Ingridská na Miestny úrad Karlova Ves, kde prešli cez cestu a pokračovali smerom k podniku, ktorý mal miesta na sedenia aj na vonku. Miška a Tomáš si sadli do vnútra, obaja si dali veľkú kofolu.

„Tak dozviem sa, prečo si ma zavolať von?“, opýtala sa trošku so smiechom Miška.

„Ja si myslím, že je to jasné“, odvetil Tomáš a pozoroval Mišku.

„Tá ruža od teba bola nádherná. Prečo si mi ju ale dal?“, zaujímalo Mišku, ktorá bola občas dosť zvedavá, čo ale na nej bolo moc čačané.

„Prečo sa asi žene dáva kvietok. Chcel som ťa potešiť, čo sa mi aj podarilo. A vieš si veľmi zaujímavá žena, čo sa v dnešnej dobe moc nevidí“, vysvetľoval Tomáš, pozeral stále na Mišku a asi sa aj pri týchto slovách trochu začervenal.

„Jéj no toľko komplimentov som už dlho na svoju adresu nepočula. Ďakujem Tomi“, odvetila Miška, sledovala jedným očkom Tomáša, pričom videla, že pozerá stále len na ňu.

„Povedz mi niečo o sebe. Poznám ťa predsa len iba z práce“, naznačila Miška po chvíľočke ticha.

„No ako asi vieš, nie som z Bratislavy. Pochádzam z Považskej Bystrice. Slobodný. Vek asi vieš“, vravel Tomáš, no Miška sa zaujímavo na neho pozrela.

„Hm koľko ty máš? To ja neviem. Tipovala by som ti 28“, povedala Miška a videla ako sa Tomáš zasmial.

„28? Ja? Diki Miška, ale trošku mi pridaj. Mám 32“, naznačil Tomáš, pričom si všimol, že Mišku to prekvapilo.

„Nevyzeráš na toľko. Pôsobíš mladšie. A ty vieš, koľko ja mám?“, spýtala sa Miška, pričom tušila, že jej vek tak ľahko neuhádne.

„Ty Miška? Hm mladučka žena vyzeráš byť. Ale že fakt moc mladá. Tak 23 až 25 by som ti povedal. Keď mám dať jeden tip tak asi 25“, hovoril Tomáš a taktiež zbadal ako sa Miška schuti zasmiala.

„Ja a 25? Fúha to bolo dávno. Tomi medzi nami 27 mám“, odvetila Miška a sledovala Tomáša.

„Nepovedal by som ti 27, strašne mlado pôsobíš navonok“, vysvetľoval Tomáš kolegyni.

„Ďakujem. Si milý. A čo ťa sem dovedlo? Do Bratislavy“, zaujímalo ďalej Mišku.

„Ako väčšinu ľudí práca. Zapáčilo sa mi tu a tak som tu aj zostal“, komentoval Tomáš a nespúšťal oči z Mišky.

„Takže práca. Ja som rodená Bratislavčanka. Iba medzi nami dvomi Tomi nezadaná. Ty bývaš teraz v Dúbravke že? Páči sa ti tam?“, pýtala sa ďalej Miška a sledovala ho.

„Hej v Dúbravke bývam, ako je konečná električiek Pri Kríži a odtiaľ ešte kúsok do kopca. Mne sa tu strašne moc páči. Podľa mňa úžasná mestská časť. Ty si z Karlovej Vsi že?“, nedalo Tomášovi.

„Áno ja som Karlova Ves. Bývam kúsok odtiaľto ako je Miestny úrad Karlova Ves. Súrodencov, teda dve sestry mám v Petržalke“, naznačila Miška, pričom ju niečo na Tomášovi moc zaujalo. Nevedela ani čo to je, ale začínal ju trochu priťahovať.

„Kontrolná otázka Tomi. Prečo si teda na filiálke Karloveská? Ved' tú filiálku Drobného, ktorá je v Dúbravke otvorená len pár týždňov, by si mal že oveľa bližšie“, snažila sa Miška vysvetliť svoje aktuálne myšlienky.

„Ide o to, že ja som bol na pracovnom pohovore u nás v Petržalke, lebo tam robili pohovory na novú filiálku. Nikdy na to nezabudnem. Asi pol hodiny po pohovore som mal telefonát z Karloveskej, kde ma vedúca predajne okamžite zobrala“, vysvetľoval Tomáš, pričom Miška očami blúdila po ňom.

„A keď sa už bavíme na túto tému, Karloveská je najväčšou filiálkou našej spoločnosti v Bratislave. Ani centrála na Vyšehradskej nie je ako my“, dodal Tomáš, z čoho plynulo, že sa mu evidentne páči na väčšej predajni.

„Ako vidím ty si moc pracovitý muž“, odvetila Miška, Tomáš to bral ako krásny kompliment, pričom sa asi aj trošku začervenal. Obaja dopili kofolu, Tomáš okamžite ako strela zaplatil, i keď Miška chcela zaplatiť za seba. Evidentne ju ale pozval on. Vrátili sa k zástavke električiek, rozlúčili sa a Tomáš išiel smerom do Dúbravky a Miška smerom naspäť na Ingrid-skú, kde mala auto, ktorým skoro vždy chodievala do práce.

Siedma kapitola: „Slovensko, Slovensko, héja héja héja Slovensko“

Slovensko sa opäť stalo dejiskom Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji. Mestá Bratislava a Košice teda mali počas týchto dní o zábavu postarané. Tým Slovenska hral v Košiciach, naši český kamaráti v Bratislave, kde bola aj jedna Fanzóna. Nachádzala sa na Trnavskom mýte a Tomáš si povedal, že tento krát sa pôjde aspoň na jeden zápas pozrieť. Veľmi dobre mal v pamäti, aké to bolo pár rokov potom, keď sa pristáhol do Bratislavy a hrali sa tu majstrovstvá sveta v hokeji. Ako to ale býva zvykom, nechcelo sa mu ísť samému. Ako prvá mu napadla Miška, alebo Petra.

„Ahoj Miška“, pozdravil Tomáš kolegyňu, keď prišla od svojho auta. Pred nákupným streiskom boli momentálne jediní zamestnanci.

„Ahoj Tomáš“, odvetila Miška. Ani teraz z nej Tomáš nevedel oči spustiť.

„Miška, mám na teba otázku“, naznačil opatrne Tomáš.

„No skús Tomi“, povedala Miška a pozerala na Tomáša.

„Začali Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji na Slovensku. V Bratislave na Trnavskom mýte je Fanzóna. Zháňam niekoho, kto by išiel tiež na zápas USA – Slovensko“, vrazil Tomáš, ktorý pozeral na Mišku a čakal na jej reakciu. Mal samozrejme vopred zistené, aké na ten deň hlásia počasie, keďže sa jednalo o státie na vonku pred veľkoplošnou obrazovkou.

„My dvaja? Na hokej?“, opýtala sa so záujmom v hlase Miška.

„Hm hej, môžeme aj my dvaja. Myslím si, že pozvanie na kofolu dopadlo dobre“, odvetil Tomáš kolegyni.

„Tomáško porozmýšľam, kuknem sa ako robím, ale môžem na rovinu povedať, že by som v tom nevidela žiadny problém a išla by som“, naznačila Miška a Tomáš v duchu jasal od radosti, ako malé bábo.

„Vopred ďakujem Miška“, povedal Tomáš a videl, že už prichádzajú nejakí kolegovia.

Tomáš a Miška vystupovali z električky číslo 4 na Trnavskom mýte. Po schodoch sa dostali do podchodu, kde boli rôzne obchody, ktoré tu vznikli po nedávnej rekonštrukcii. Prešli na druhú stranu, vyšli z podchodu a ocitli sa kúsok od Fanzóny na Trnavskom mýte, kde sa to už teraz hromadilo desiatkami ľudí. Nielen Slováckmi a Čechmi, ale aj Rusmi, Švédmi a mnohými ďalšími národnosťami, ktoré sa rozhodli zavítať do Bratislavy na majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji 2019. V Bratislave hrali tímy Česko, Švédsko, Rusko, Švajčiarsko, Rakúsko, Taliansko, Nórsko a Lotyšsko; v Košiciach zase tými Slovensko, USA, Kanada, Francúzsko, Nemecko, Veľká Británia, Dánsko a Fínsko. Spoločne prešli okolo zástavky až prišli k miestu,

kde boli rady, ktoré smerovali k vchodu do areálu. Boli tam aj kontroly. Miška s Tomášom sa postavili do rady a každou chvíľkou sa posúvali bližšie. Prešli cez kontrolu a našli si miesto, kde sa dalo oprieť o zábranu a bol odtiaľ skvelý výhľad na veľkoplošnú obrazovku. Videli, že už začínajú ukazovať zostavy tímov USA a Slovenska. Tomáš vytiahol dres Slovenska a obliekol si ho na mikinu. Potom ešte vytiahol šál s slovenským motívom a podal ho Miške, aby si ho dala okolo krku.

„To je akože pre mňa?“, opýtala sa so záujmom v hlase Miška, ktorú to riadne prekvapilo, ale zase vôbec neprotestovala. Naopak moc sa jej to zapáčilo.

„Áno Miška, aby si bola pravý fanúšik“, odvetil Tomáš s úsmevom. Na prvý pohľad vyzerali ako veľmi dobrý kamaráti.

Zápas ubiehal minútka po minútke. Slovensko nad USA aktuálne vyhrávalo 2:1. Miška stála momentálne pred Tomášom, keďže bola od neho o niečo menšia. Prišiel útok hokejistov Slovenska a mladý slovenský útočník dáva gól! USA – Slovensko 1:3. Celou Fanzónou sa ozývali radostné výkriky fanúšikov a to nie len slovenských, lebo aj viacerí zahraniční ľudia evidentne fandili Slovensku. Miška sa zrazu otočila, trošku si stupila na špičky a dala Tomášovi pusu na líce. Asi sa nechala trošku uniesť radosťou, lebo Tomáš ostal v šoku a nechápal, čo teraz urobila. Po tomto vždy túžil, ale Miška ho týmto riadne zaskočila. Evidentne sa jej tu moc páčilo a bola moc rada, že ju Tomáš sem zavolať, vytiahol ju von na spoločnú akciu.

„Miška ja ...“, chcel Tomáš začať, ale Miška ho opatrne chytila za ruku. Dotyk jej ruky bol pre neho neopísateľný pocit. Nebol schopný niečo povedať a iba pozeral na krásnu ženu, ktorú mal pred sebou.

„Zdvihni ma trošku“, odvetila po tichšie Miška.

„Ale to ťa chytím veď vieš za čo“, opatrne pokračoval Tomáš, ale to už Miška dala Tomáškovu ruku na svoj zadok. Tomáš ju nadvihol, Miška sa nohami zachytila za jeho chrbtom a rukami okolo pása. Keďže Miška bola nižšia ako Tomáš, inak by to asi tak dobre nešlo.

„Miška, môžem ťa pobožkať?“, spýtal sa Tomáš, ktorý z nej opäť nedokázal oči spustiť.

„Tomi, to si vždy musíš pýtať povolenie?“, odpovedala otázkou trochu s úsmevom na tvári Miška, pričom nasledovala pusa na ústa, ktorej iniciátor bola ona. Tomáš bol z toho mimo, ale nebolo mu treba dvakrát hovoriť, čo treba robiť a preto v bozku pokračoval, opätovoľ ho. Krásny, nežný, intenzívny bozk, kde bolo vidno, že títo dvaja k sebe niečo cítia. Miška opatrne zoskočila na zem.

„Miška, ja som z tohto trošku mimo“, naznačil Tomáš po puse, na ktorú bude myslieť najbližšie mesiace.

„Tomáško ja viem, že si do mňa zamilovaný. Nie som slepá. Tvoje chovanie v práci. Keď mám chladené, skoro vždy mi prídeš pomôcť, keď samozrejme môžeš. Keď ideš niečo nakupovať, či už na prestávke alebo domov, tebe je jedno koľko mám na kase ľudí, pokiaľ sedím, ideš platiť ku mne. Tomi si super chlap, iný ako sú ostatný a vieš, priznám sa ti, že aj ja k tebe niečo cítim. Neviem síce ako to dopadne, ale zistila som, že ty mi stojíš za ten risk“, odvetila Miška a vysvetlila tým aspoň trošku svoje momentálne konanie. Po týchto slovách sa Tomáš sklonil, objal Mišku a opäť ju pobožkal. Zápas Slovensko USA skončil víťazstvom 4:1. Tomáš a Miška išli hneď po ukončení zápasu na električku, lebo vedeli, že po zápase bude riadne plná každá električka, ktorá pôjde smerom na Karlovku, Dúbravku, Ružinov či Zlaté Piesky. Taktiež mali na pamäti, že na Zimnom štadióne sa hral večerný zápas medzi Švédskom a Českom. Dnešok už priniesol jedno prekvapenie a to bola prehra Kanady s Fínskom. V električke mal Tomáš stále na sebe slovenský dres a Miška si tiež nechala okolo krku zavesený slovenský šál. Vyzerali ako správny fanúšikovia tohto tímu, čo videli ľudia hlavne počas cesty v električke.

„Zatipujeme si, kto vyhrá zlatú medailu?“, spýtala sa v električke Miška.

„Bol by som rád keby to boli naši, ale tipujem, že to budú Švédi“, naznačil Tomáš.

„Môj tip ide Rusku, i keď by som to tiež strašne priala našim“, odvetila Miška s úsmevom.